

ชื่อผลงาน การพัฒนารูปแบบการสอน SUNEE MODEL เพื่อพัฒนาทักษะการฝึกหัดนาฏศิลป์
ไทยและเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย สุณีย์ สถิตย์

ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน สาระนาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน SUNEE MODEL ที่พัฒนาขึ้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสอน SUNEE MODEL เรื่อง ทักษะการฝึกหัดนาฏศิลป์ไทยและเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมเทศบาลวัดท่าแพ 4) เพื่อประเมินผลรูปแบบการสอน SUNEE MODEL เรื่อง ทักษะการฝึกหัดนาฏศิลป์ไทยและเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมเทศบาลวัดท่าแพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3/1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากรายชื่อห้องเรียน ระยะเวลาแบ่งเป็น 5 ช่วงเวลา 10 ขั้นตอน ในปีการศึกษา 2556 – 2559 การดำเนินการทดลองได้ทดลองเป็นระยะ ๆ คือ ระยะที่ 1 เป็นขั้นตอนศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ระยะที่ 2-4 ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสอน โดยทำการวิจัยทดลองใช้และพัฒนาตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1-8 ระยะที่ 5 ขั้นตอนใช้รูปแบบการสอน ได้นำรูปแบบการสอนที่พัฒนาจนมีประสิทธิภาพ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง มี 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 9 นำรูปแบบการสอนไปใช้และขั้นที่ 10 ประเมินผลการใช้รูปแบบการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รูปแบบการสอน SUNEE MODEL เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติการฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าทีแบบไม่อิสระจากกัน (t – test Dependent) ค่าเฉลี่ย(x) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย พบว่า

1 ด้านข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน สาระนาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำไม่สามารถปฏิบัติทำซ้ำได้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนขาดทักษะในการฝึกหัดนาฏศิลป์

2. รูปแบบการสอน SUNEE MODEL มีประสิทธิภาพ 84.85/83.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80)

3) ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) มีค่าเท่ากับ 0.8203 แสดงว่าผู้เรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 82.03

4) ผลการใช้รูปแบบการสอน SUNEE MODEL ดังนี้

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย สาธิตนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน SUNEE MODEL จากการทดลองครั้งที่ 1 – 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน SUNEE MODEL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.2. ทักษะปฏิบัติการฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการเรียนโดยรูปแบบการสอน SUNEE MODEL โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

3.3. ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน จากการเรียนโดยรูปแบบการสอน SUNEE MODEL พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคล่องในการคิด อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 78.90 มีความคิดละเอียดลออ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.40 มีความคิดริเริ่ม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 84.20 และ มีความคิดยืดหยุ่น อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.80

3.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน SUNEE MODEL โดยรวม อยู่ระดับมาก